

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4CoKR/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119201529
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:8119201529.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov JUDr. Slávky Maruščákovej a JUDr. Igora Ragana v spore žalobkyne: T. T.Q. A., F. XX.XX.XXXX, K. XX. F.Z. XXX/XX, J. L., proti žalovanej: I. E., F. XX.XX.XXXX, F. XXXX/X, P., o zrušenie oddĺženia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 5Odi/1/2019-31 zo dňa 21. januára 2020, takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie žalobkyne.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

I. Žalobu zamietol.

II. Vyslovil, že žalovaná má vo vzťahu k žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa žalobou, ktorú doručila súdu prvej inštancie dňa 21.1.2019 sa domáhala zrušenia oddĺženia žalovanej. Svoj návrh odôvodnila tým, že do konkurzu žalovanej bola započítaná pohľadávka žalobkyne voči žalovanej a to nedotknuteľná pohľadávka, ktorá vychádza z peňažného trestu pre žalovanú uloženého podľa Trestného zákona na základe rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 17. marca 2014 č.k. 7T 24/2014-358. Na základe tohto rozsudku bola žalovaná riadne odsúdená a súd ju zaviazal zaplatiť žalobkyni celú škodu aj s úrokom. Tým, že žalovaná podala návrh na svoj osobný bankrot, išlo na jej strane o nepoctivý zámer, aby žalobkyni neuhradila túto škodu.

3. Žalovaná navrhla žalobu zamietnuť, uviedla, že pri podaní návrhu na svoje oddĺženie neporušila žiadne z ustanovení § 166g ods. 2 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii týkajúceho sa poctivého zámeru a to z toho dôvodu, že pohľadávka žalobkyne voči žalovanej je nedotknuteľnou pohľadávkou, na ktorú sa proces oddĺženia nevzťahuje a aj po oddĺžení žalovanej sa naďalej realizujú exekučné zrážky zo mzdy žalovanej mesačne po 52,00 eur na základe exekučného príkazu. Ako dôkaz žalovaná predložila kópie poštových poukazov o splátkach a to 75,00 eur dňa 15.12.2018 a 250,00 eur dňa 31.1.2019 pre žalobkyňu.

4. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie a zistil, že na základe rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 4T 24/2014-358 zo dňa 17. marca 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť

dňa 17. marca 2014 mal súd zistené, že žalovaná bola zaviazaná žalobkyni nahradiť škodu vo výške 27.403,00 eur.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 2, § 166f ods. 1, 2, 4, 5, § 166g ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, § 166c ods. 1, 2 Zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, ktoré upravujú oddĺženie a poctivý zámer dlžníka pri oddĺžení.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa je veriteľkou žalovanej, avšak pohľadávka žalobkyne nie je dotknutá oddĺžením žalovanej, pretože ide o tzv. nedotknuteľnú pohľadávku, ktorá vznikla zo zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú jej úmyselným konaním, čo vyplýva z rozsudku Okresného súdu Kežmarok. Žalobkyňa teda nemá aktívnu legitimáciu na podanie takejto žaloby o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, pretože oddĺženie žalovanej nemá vplyv na uspokojenie pohľadávky žalobkyne. Žalovaná predmetnú pohľadávku v splátkach riadne uhradza. Súd prvej inštancie preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 C.s.p. tak, že úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k neúspešnej žalobkyni.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa a to písomným podaním zo dňa 15.6.2020, ktoré bolo podané na poštu Stará Ľubovňa dňa 15.6.2020.

9. Žalobkyňa v odvolaní uviedla, že považuje rozsudok za nesprávny a nezákonný a preto proti nemu podáva v celom rozsahu odvolanie z toho dôvodu, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a znemožnil žalobkyni uskutočňovať jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uviedla, že nie je pravdivé tvrdenie žalovanej vo vyjadrení k žalobe, že po oddĺžení žalovanej sa naďalej realizujú zrážky z jej mzdy mesačne po 52,00 eur na základe exekučného príkazu, pretože ku dňu vydania napadnutého rozsudku bola exekúcia zastavená Okresným súdom Kežmarok a to uznesením č.k. 3R/7/749/2014-18 zo dňa 25. júla 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4. októbra 2019. Dôvodom pre zastavenie tejto exekúcie bolo to, že „pohľadávka oprávnenej vymáhaná v exekučnom konaní predstavuje pohľadávku, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom v ktorom bol vyhlásený konkurz a preto podľa § 166a písm. a) Zákona o konkurze a reštrukturalizácii je pohľadávkou, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze. Neide o pohľadávku podľa § 166b ani podľa § 166c Zákona o konkurze a reštrukturalizácii voči povinnej nevymáhateľnú a vyhlásením konkurzu na majetok žalovanej v tomto prípade preto vznikol dôvod na zastavenie exekúcie“. Žalobkyňa uviedla, že konštatovanie exekučného súdu aj konštatovanie v predmetnom rozsudku sú v rozpore, keď v napadnutom rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná na podanie tejto žaloby, keďže sa jej pohľadávky konkurz žalovanej netýka, pretože ide o nedotknuteľnú pohľadávku podľa § 166c ods. 1, 2 písm. d) Zákona o konkurze a reštrukturalizácii (ods. 23. rozsudku). Žalobkyňa preto tvrdí, že je aktívne legitimovaná na podanie tejto žaloby. Rozhodné je to, že žalovaná ako dlžníčka žalobkyne mala nepoctivý zámer pri svojom oddĺžení. Navrhla preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Odvolací súd zistil, že odvolanie podala strana sporu - žalobkyňa v neprospech ktorej bol napadnutý rozsudok vydaný. Skôr než toto odvolanie žalobkyne odvolací súd prejednal, zisťoval, či odvolanie bolo podané včas v lehote 15 dní od jeho doručenia podľa § 362 ods. 1 C.s.p.

11. Odvolací súd zistil z obsahu spisu, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 21. januára 2020 bol žalobkyni doručovaný na jej adresu, ktorú uviedla v žalobe - K.. Tento rozsudok bol vypravený súdom prvej inštancie na poštovú prepravu 21. februára 2020 a dňa 24. februára 2020

bol rozsudok podaný na poštovú prepravu. Prvý pokus o doručenie tohto rozsudku pre žalobkyňu bol 26. februára 2020, opakovaný pokus o doručenie bol 27. februára 2020. Obe tieto pokusy o doručenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie pre žalobkyňu boli neúspešné, preto bola táto listová zásielka, obsahom ktorej bol doručovaný napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, uložená dňa 27. februára 2020. Po uplynutí úložnej lehoty bola nedoručená zásielka s rozsudkom vrátená súdu prvej inštancie dňa 16.3.2020. Toto vyplýva z informácie o doručovaní rozsudku poštou. Tento dôkaz je v spise na č.l. 34 a táto doručenka je listinou, ktorá má povahu verejnej listiny a preto údaje o doručovaní a vrátení doručenej zásielky súdu prvej inštancie sa považujú za pravdivé pokiaľ sa nepreukáže opak.

12. Podľa § 111 ods. 1 C.s.p., do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len "doručenka"); údaje v doručenke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručenka je verejnou listinou.

13. Podľa § 111 ods. 2 C.s.p. do vlastných rúk sa doručujú písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a písomnosti, pri ktorých to nariadi súd.

14. Podľa § 111 ods. 3 C.s.p., ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

15. Podľa § 106 ods. 1 C.s.p., ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti a) fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca, b) právnickej osobe na adresu sídla zapísaného v obchodnom registri alebo inom verejnom registri.

16. Odvolací súd na základe citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že žalobkyňa, ktorá predmetné odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podala na poštu dňa 15.6.2020, podala toto odvolanie oneskorene, pretože za dátum doručenia napadnutého rozsudku sa podľa doručky považuje dátum 16.3.2020, kedy sa táto nedoručená poštová zásielka vrátila súdu prvej inštancie ako nedoručená.

17. Odvolací súd poukazuje na citované ustanovenie § 106 ods. 1 písm. a), podľa ktorého žalobkyňa neoznámila súdu elektronicкую stránku, na ktorú by sa jej mal doručovať napadnutý rozsudok, preto ako fyzickej osobe jej správne súd prvej inštancie doručoval zásielku na adresu evidovanú v registri obyvateľov v Slovenskej republike a to K., teda na tú adresu, ktorú má žalobkyňa zapísanú ako adresu svojho trvalého pobytu v registri obyvateľov (č.l. 66 spisu). Pretože nebolo možné doručiť na túto adresu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie pre žalobkyňu, pretože sa písomnosť vrátila súdu prvej inštancie ako nedoručená dňa 16.3.2020, považuje sa tento dátum 16.3.2020 za deň doručenia napadnutého rozsudku pre žalobkyňu a následné podané odvolanie 15.6.2020 je odvolaním podané oneskorene po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania v zmysle § 362 ods. 1 C.s.p. Posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol 31. marec 2020. To, že na žiadosť žalobkyne bol jej opätovne doručovaný napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, nemá žiaden vplyv na plynutie lehoty na podanie odvolania od prvého účinného neúspešného doručenia rozsudku pre žalobkyňu.

18. Odvolací súd preto podľa § 386 písm. a) C.s.p. odmietol odvolanie žalobkyne proti rozsudku súdu prvej inštancie, pretože bolo podané oneskorene a preto ani nemohol skúmať, či toto odvolanie žalobkyne bolo dôvodné alebo nedôvodné.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).